

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

det er for mig afgørende, om et projekt som helhed kan bære en offentlig støtte, og at ministeriet ved administrationen af de bevillinger, der er til vor rådighed, er så alsidigt som muligt.

Så skal jeg gerne give et klart svar på det sidste uden at blande mig i, hvilken form man har annonceret under i Holbæk i forbindelse med general Franco. Jeg vil gerne sige, at jeg finder det yderst mærkværdigt overhovedet at komme med dette eksempel. Skulle dette at have været modstander af Spaniens tidligere general Franco være afgørende for, om man er yderliggående venstreorienteret? Så tror jeg, vi er mange i dette ting, der er yderliggående.

Poulsgaard (FP):

Ja, det er det sædvanlige. Man spørger i øst og får svar i vest. Der er jo ingen holdning, hr. minister. Vi skal ikke øve censur. De må indrykke alle de annoncer, de vil, men for egne midler og egen risiko. De kan holde andespil, eller hvad de vil, men det er, ligesom de ikke kan samle folk til det. Men hvad værre er, jeg ved ikke, hvad det er, der er sket med vore kvinder det sidste år, hvor vi har haft det her kvindeår; jeg tror, det har skadet kvinderne kolossalt. Mit indtryk er, at der er en lede ved de kvindebevægelser, de hænger folk langt ud af halsen, og det gavner i hvert fald ikke kvinderne, at de bruger midler, som tvangsudskrives. Tænk på de arbejdsfolk, der skal arbejde i mange timer, bare for at nogle kan rykke sådan en annonce ind.

Men hvad angår Franco, er ministeren og jeg nok uenige. Vi har jo så travlt med at ordne de udenlandske anliggender, at vi ikke får tid til at ordne de danske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren oplyse, efter hvilke kriterier der ydes støtte til rødstrømperne og beslægtede kvindebevægelser, samt oplyse det samlede beløbs størrelse på årsbasis?“

(Spm. nr. 173).

Skriftlig begrundelse.

Det må være i offentlighedens interesse at vide, hvor mange penge skatteyderne betaler i kvindeåret til disse bevægelser. Som bekendt er halvdelen af befolkningen udelukket fra at deltage i mange af disse kvindebevægelsernes aktiviteter — den mandlige halvdel — og som bekendt arbejder mange af disse bevægelser for at nedbryde det bestående samfund, f. eks. ved at antage doktrinen om „Ingen kvindekamp uden klassekamp“. Derved udelukkes yderligere en stor del af befolkningen, der ikke kan godtage dette arbejdsgrundlag. Da det således er en forsvindende minoritet af befolkningen, der omfattes af arbejdet, må støtten — hvis der overhovedet skal ydes støtte — være yderst begrænset og højest samlet beløbe sig til få hundrede kroner.

I den forbindelse vil det også have interesse at få oplyst, om kulturministeriet har ydet støtte til kvindeudstillingen på Charlottenborg i København.

Poulsgaard (FP):

Det er forretningsgangen herinde, der gør, at man er nødt til at stille to spørgsmål.

Jeg har begrundet spørgsmålet med, at jeg mener, at når vi har et kulturministerium, Gud bedre det, havde jeg nær sagt, så skal det være alsidigt, og hvor er alsidighedsprincippet, når man udelukker den ene halvdel af befolkningen, den mandlige? Det er den ene side af sagen. Og når de kvinder bruger slagord som „Ingen kvindekamp uden klassekamp“, omfatter det jo så en forsvindende minoritet af befolkningen. Men tilsyneladende er vi ikke dygtige nok til at kæfte op i fremskridtspartiet, for så måtte vi også kunne få en masse mere støtte; jo mere man råber op, jo nemmere er det at dræne statskassen. Og så har jeg også fundet ud af, at hvis man skal have støtte fra kulturministeriet og man skal bruge 10.000 kr., så skal man bare søge 20.000 kr., for så får man det halve af det, man søger. Det er da rart at få sådan nogle oplysninger frem.

Men mener ministeren, at alsidighedsprincippet i kulturformidlingen er tilgodeset ved, at man støtter den ene halvdel af befolkningen og holder den anden halvdel udenfor? Det vil jeg også gerne have et klart svar på.